

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27.06.2018 roku powód (...) SA z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego A. P. kwot wskazanych na k.6 akt wraz z kosztami postępowania w kwocie 1.244 zł. (pozew –k.5-6)

W dniu 19.07.2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz zapłaty –k.8)

W piśmie z dnia 3.09.2018 r. pozwany wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wniósł o zwrócenie się do I Urzędu Skarbowego Ł. o nadesłanie informacji dotyczących sytuacji finansowej pozwanego i uzyskiwanych dochodów, dopuszczenie dowodu z dokumentów zawierających wnioski o ogłoszenie upadłości konsumenckiej pozwanego, które złoży na rozprawie i dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanego w charakterze strony na okoliczność spłaty części zadłużenia oraz aktualnej sytuacji finansowej pozwanego. W razie uznania powództwa za zasadne pozwany wniósł o rozłożenie na raty zasądzanego świadczenia na podstawie art. 320 KPC. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o kredyt P. w dniu 6 listopada 2013 r. Podniósł, że w 2017 r. popadł w stan niewypłacalności, a następnie podjął działania w sprawie ogłoszenia upadłości konsumenckiej. Pozwany nie zgłosił żadnych zarzutów odnośnie istnienia i wysokości należności dochodzonej pozwem. (sprzeciw-k.9 odwrót-10 odwrót)

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2019 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wg norm przepisanych. Wniósł ponadto o oddalenie wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Pozwany nie stawiał się na rozprawie. (protokół rozprawy –k.55-56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 6.11.2013 r. pomiędzy (...) SA z siedzibą w W. a A. P. została zawarta umowa kredytu platinium nr (...). Na podstawie tej umowy bank udzielił pozwanemu kredytu na okres kredytowania wynoszący 6 lat w kwocie 100.000 zł na sfinansowanie zakupu sprzętu RTV i AGD. (umowa kredytu –k.23-25 odwrót)

W dniu 6 listopada 2013 r. kredyt został uruchomiony. (potwierdzenie uruchomienia kredytu –k.36, zestawienie operacji –k.40)

W dniu 15.01.2015 r. strony zawarły aneks nr (...) do w/w umowy, którym podwyższyły kwotę kredytu do 140.000 zł. (aneks –k.27-28)

W dniu 19.02.2018 r. powód skierował do pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z powodu braku spłaty wymaganych rat. Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni i liczył się od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia. W wypowiedzeniu wskazano stan zadłużenia z tytułu w/w umowy kredytowej na dzień jego sporządzenia oraz poinformowano, że spłata całości wymagalnego zobowiązania w okresie wypowiedzenia spowoduje, że wypowiedzenie utraci moc. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanemu dnia 16.03.2018 r. (oświadczenie o wypowiedzeniu umowy –k.35, potwierdzenie odbioru –k.34)

W dniu 25.04.2018 r. powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległości w kwocie 98.017,57 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu. (wezwanie do zapłaty – k.33, potwierdzenie odbioru –k.32)

Na dzień 22.06.2018 r. zadłużenie A. P. z tytułu zawartej umowy kredytu platinium z dnia 6.11.2013 r. wynosiło 99.460,05 zł, w tym: 90.776,56 zł stanowił niespłacony kapitał (należność główna), 8.683,49 zł stanowiły odsetki za

okres od dnia 18.10.2017 r. do dnia 21.06.2018 r. (wyciąg z ksiąg (...) SA w W. –k.31, historia operacji na kontrakcie kredytowym –k.37-39)

Pozwany złożył wniosek o ogłoszenie upadłości konsumenckiej, który został oddalony postanowieniem z dnia 5.06.2019 r. wydanym w sprawie XIV GU 670/18. Orzeczenie nie jest prawomocne. (pismo –k.62)

Sąd oddalił wniosek pozwanego o zwrócenie się do Urzędu Skarbowego Ł., ponieważ pozwany mógł samodzielnie przedstawić sądowi dokumenty dotyczące jego sytuacji finansowej i uzyskiwanych przez niego dochodów. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego w charakterze strony wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa pozwanego na rozprawie (art. 302 par. 1 KPC).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strona powodowa dochodzi swojego roszczenia w oparciu o umowę o kredyt złotowy gotówkowy zawartą z pozwanym A. P..

Podstawę prawną roszczenia w stosunku do pozwanego stanowi zatem art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał sprzeciw pozwanego za chybiony. Należy wskazać, że pozwany nie zgłosił żadnych konkretnych zarzutów odnośnie żądania pozwu.

W ocenie Sądu żądanie powoda zostało udowodnione za pomocą dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy- zarówno co do zasady, jak wysokości, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Sąd uznał, że Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z powodu nie wykonywania przez pozwanego obowiązków wynikających z umowy, w szczególności nie uregulowania zadłużenia z tytułu kredytu. Z dowodów przedstawionych przez powoda, którym pozwany nie przeciwstawił żadnego dowodu przeciwnego, wynika że w dacie wypowiedzenia umowy pozwany posiadał zadłużenie zarówno w zakresie niespłaconego kapitału, jak odsetek.

Wysokość dochodzonej wierzytelności została potwierdzona w wyciągu z ksiąg banku oraz przedstawionym przez powoda zestawieniu operacji na rachunku kredytowym. Wyciąg z ksiąg banku wprawdzie obecnie nie ma mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym, ale jest dokumentem prywatnym, do którego znajduje zastosowanie art. 245 KPC. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt III CSK 66/13, art. 245 KPC zawiera domniemanie, które powinien uwzględnić sąd, iż osoba, która złożyła podpis na dokumencie złożyła zawarte w nim oświadczenie. Do domniemania tego stosuje się art. 234 KPC, według którego domniemania ustanowione przez prawo wiążą sąd, dopóki nie zostaną obalone. W zakresie nie objętym domniemaniem z art. 245 KPC, moc dowodowa dokumentu prywatnego podlega ocenie przez sąd zgodnie z regułami zawartymi w art. 233 par. 1 KPC, tak jak każdego innego dowodu. Podobnie, jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia czy dowód ten ze względu na okoliczności sprawy zasługuje na wiarę, czy też nie.

Biorąc pod uwagę, że pozwany nie zgłosił żadnych konkretnych zarzutów odnośnie wysokości zadłużenia wobec powoda, Sąd uznał przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy kredytowej, wyciągu z ksiąg bankowych i zestawienia należności i spłat kredytu za wiarygodne dowody na okoliczność wysokości roszczenia powoda, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 359 par. 1 i 2 k.c., art. 481 par. 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

W sprawie nie było podstaw do zastosowania art. 320 KPC i rozłożenia zasądzonej kwoty na raty, o co wnosił pozwany. Zgodnie z powołanym przepisem, taka decyzja może być podjęta w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Pozwany

nie przedstawił swojej sytuacji majątkowej, nie wskazał też, w jakiej wysokości raty byłby w stanie płacić. Wobec powyższego uwzględnienie wniosku pozwanego było niemożliwe.

Dodać należy, że złożenie przez pozwanego wniosku o ogłoszenie upadłości konsumenckiej pozostaje bez wpływu na bieg niniejszej sprawy. Zgodnie z art. 174 par. 1 pkt. 4 i 5 KPC, przesłanką zawieszenia postępowania jest ogłoszenie upadłości lub ustanowienie zarządcy przymusowego w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Z informacji uzyskanych przez sąd wynika, że wniosek pozwanego o ogłoszenie upadłości został oddalony, nic nie wskazuje też na to, aby był ustanowiony zarządca przymusowy.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sprawy. Pozwany jako przegrywający sprawę w całości jest zobowiązany do zwrotu stronie powodowej całości poniesionych przez nią kosztów procesu, niezbędnych do celowego dochodzenia praw, włącznie z kosztami zastępstwa procesowego.